

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 października 1961 r.

w sprawie odległości i warunków lokalizacji szczegółowej inwestycji budowlanych w stosunku do dróg publicznych, linii kolejowych i lotnisk.

Na podstawie art. 34 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 7, poz. 47) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Rozporządzenie określa minimalne odległości i warunki, jakie powinny być zachowane w stosunku do dróg publicznych, linii kolejowych i lotnisk przy wydawaniu decyzji o lokalizacji szczegółowej inwestycji budowlanych.

2. Decyzje o lokalizacji szczegółowej inwestycji mogą ustalać inne odległości oraz warunki poza określonymi w rozporządzeniu, jeżeli wynika to z zatwierdzonych planów zagospodarowania przestrzennego lub innych przepisów.

§ 2. W razie zbiegu kilku przepisów rozporządzenia co do odległości i warunków stosuje się wszystkie wynikające z nich ograniczenia.

§ 3. Odstępstwa od wymagań określonych w rozporządzeniu mogą być stosowane tylko w przypadkach uzasadnionych interesem publicznym — za każdorazową zgodą Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury wydaną w porozumieniu z właściwymi ministrami.

§ 4. 1. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do pomników, posągów, ogrodzeń, obiektów inżynierskich w zakresie budowli podziemnych, obiektów budownictwa specjalnego służących do utrzymania ruchu i transportu kolejowego, drogowego, miejskiego, lotniczego i wodnego oraz melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa i leśnictwa.

2. Przepisy rozporządzenia nie dotyczą również obiektów inżynierskich służących celom łączności i energetyki z wyjątkiem przypadków wymienionych w § 16 i 17,

§ 5. Minimalne odległości obiektów budowlanych od osi ulic ustalają normatywy urbanistyczne.

§ 6. Inwestycje budowlane, dla których obowiązuje ustalenie stref ochronnych, nie mogą być usytuowane w odległości mniejszej niż szerokość strefy ochronnej, licząc od linii rozgraniczających teren drogi, teren obszaru kolejowego lub lotniska od terenów innego użytkowania.

Rozdział 2.

Inwestycje budowlane przy drogach publicznych.

§ 7. 1. Obiekty budowlane, wykonywane przy drogach publicznych, powinny być oddalone od osi drogi co najmniej:

Lp.	Przebieg drogi	Najmniejsza dopuszczalna odległość obiektu budowlanego od osi dróg poszczególnych klas w metrach				
		I	II, III	IV	V	
1	Wewnątrz wsi i osiedli o zabudowie skupionej		30	20	15	
2	Na terenach poza jednostkami osadniczymi oraz odcinku dróg zbudowane w celu omińnięcia jednostek osadniczych (tzw. drogi obwodowe), a także na terenach zabudowy rozproszonej	50	40	25	20	

2. Jeżeli istniejący stan obudowy, szczególnie po jednej stronie drogi, nie pozwala na ustalenie odległości obiektów budowlanych zgodnie z tabelą podaną w ust. 1, należy dążyć przy zmniejszonej odległości inwestycji budowlanej z jednej strony drogi do odpowiedniego zwiększenia odległości linii zabudowy od osi po drugiej jej stronie w taki sposób, aby suma tych odległości odpowiadała podwojonej odległości podanej w tabeli.

§ 8. Minimalna odległość obiektów budowlanych od osi dróg nieprzelotowych wewnątrz wiejskiej jednostki osadniczej nie może wynosić mniej niż 6 m.

§ 9. 1. Jeżeli obok drogi publicznej przebiega linia tramwajowa, odległość obiektów budowlanych określona w § 7 ulega zwiększeniu o szerokość torowiska, z tym że obiekty budowlane powinny być oddalone co najmniej o 10 m od osi toru.

2. Jeżeli obok drogi publicznej przebiega linia kolejowa, odległość obiektów budowlanych od strony linii kolejowej ustala się według zasad podanych w § 11.

§ 10. 1. Stacja paliw dla samochodów oraz budynki transformatorów i podstacji elektrycznych mogą być wznoszone w zależności od potrzeby w odległości mniejszej niż określona w § 7, pod warunkiem, że nie wpłynie to na pogorszenie warunków bezpieczeństwa i transportu.

2. Stacje paliw dla samochodów powinny być ponadto oddzielone od drogi wysepką wzniesioną ponad poziom drogi, o szerokości co najmniej 3 m i długości umożliwiającej postój co najmniej 4 samochodów.

Rozdział 3.

Inwestycje budowlane przy liniach kolejowych.

§ 11. O ile dalsze przepisy rozporządzenia nie stanowią inaczej, obiekty budowlane mogą być usytuowane w odległości co najmniej 10 m od granicy obszaru kolejowego, przy czym odległość ta nie może być mniejsza niż 20 m od osi najbliższego toru kolejowego.

§ 12. 1. Budynki o pokryciu palnym oraz składy materiałów łatwopalnych mogą być wznoszone w odległości co najmniej 30 m od granicy obszaru kolejowego i nie mniej niż 40 m od osi najbliższego toru kolejowego, o ile przepisy szczególne o budowie określonych rodzajów składów nie przewidują odległości większych.

2. Jeżeli tory kolejowe położone są na nasypach, minimalna odległość obiektów, wymienionych w ust. 1, ulega zwiększeniu o 1,5-krotną różnicę poziomów krawędzi torowiska i terenu budowy.

§ 13. 1. Przepis § 11 nie dotyczy obiektów budowlanych przy stacjach kolejowych oraz przy bocznicach kolejowych w obrębie zamkniętych zakładów przemysłowych i górniczych.

2. Do istniejących bocznic kolejowych o niewielkim ruchu mogą być stosowane odstępstwa od przepisu § 11 za zgodą właściwego wojewódzkiego organu planowania przestrzennego w porozumieniu z właściwą dyrekcją okręgową kolei państwowych.

§ 14. Niezależnie od zachowania odpowiedniej minimalnej odległości od drogi publicznej lub linii kolejowej — obiekty budowlane przy skrzyżowaniach na jednym poziomie dwóch dróg publicznych lub linii kolejowych albo drogi publicznej z linią kolejową mogą być usytuowane tylko poza liniami wyznaczającymi obszar widoczności, określonymi odrębnie dla każdego skrzyżowania zgodnie z odpowiednimi przepisami.

Rozdział 4.

Inwestycje budowlane w otoczeniu lotnisk.

§ 15. 1. Na terenach przylotniskowych otaczających lotniska obowiązuje zakaz zabudowy lub jej ograniczenie pod względem wysokości, ustalone w normach państwowych dla danej klasy lotniska.

2. W przypadkach uzasadnionych bezpieczeństwem ruchu lotniczego, niezależnie od ograniczeń określonych w ust. 1, mogą być wprowadzone ograniczenia dotyczące zakresu użytkowania obiektów budowlanych na terenach przylotniskowych.

3. Decyzję o warunkach użytkowania poszczególnych obiektów budowlanych (ust. 2) wydaje właściwy organ państwowego nadzoru budowlanego.

§ 16. Linie elektryczne wysokiego napięcia powinny być budowane z zachowaniem odległości ustalonych w obowiązujących normach państwowych.

§ 17. W każdym przypadku budowy linii elektrycznych wysokiego napięcia, zakładów i urządzeń radiołaczności oraz wszelkich budowli o wysokości 100 m i wyższych decyzja o lokalizacji szczegółowej może być wydana jedynie po przedstawieniu przez inwestora zgody Ministra Komunikacji i Ministra Obrony Narodowej.

Rozdział 5.

Przepisy końcowe.

§ 18. Stosownie do art. 43 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 7, poz. 47) z dniem wejścia w życie rozporządzenia tracą moc:

- 1) art. 1, 2, 3 i 4 ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o oddaleniu budowli, składów, zadrzewienia i robót ziemnych od linii kolejowych oraz o pasach ochronnych przeciwpożarowych i zasłonach odsnieżnych (Dz. U. Nr 28, poz. 220);
- 2) art. 15 ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. Nr 89, poz. 656 z późniejszymi zmianami).

§ 19. Wykonanie rozporządzenia porucza się Przewodniczącemu Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury oraz innym zainteresowanym ministrom.

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz